

W NASZEJ RODZINIE PARAFIALNEJ

Rubryka Księdza Proboszcza Zbigniewa Cichona

Wydawać by się mogło, że kolejny Adwent już nic nowego przynieść nam nie może... Od lat powtarzają się te same liturgiczne obrzędy, jak Roraty z zapalonymi świecami czy lampionami, te same czytania liturgiczne, te same słowa wzywające nas do czujności, do wyczekiwania, te same upomnienia, aby Adwentu nie sprowadzić jedynie do przygotowania świąt Bożego Narodzenia. Czy pamiętamy Adwent zeszłego roku? Czyż nie wyglądał tak samo? I pomimo, że od zeszłego roku staliśmy się mądrzejsi, zdobyliśmy więcej umiejętności, staliśmy się starsi, bardziej doświadczeni, to może w relacji „ja - Bóg” zatrzymaliśmy się w miejscu. A po Świętach Bożego Narodzenia, czy z naszą wiarą stanie się to, co się dzieje z dekoracjami świątecznymi – trafi na dno szafy – do następnego roku. Ale czy tak musi być? A jeśli kolejny Adwent przeleci nam przez palce w ten sposób, jak do tej pory, to nic dziwnego, że słowa

Chrystusa z Ewangelii, o Jego przyjściu, o czuwaniu muszą nas drażnić. Dlaczego tak się dzieje? Czy jest w nas coś, co powoduje, że ulegamy rutynie, że z roku na rok stajemy się coraz mniej podatni na działanie łaski i Ducha Świętego? Wszystko to staje się pomału rutyną, powszednie, zatracamy poczucie sacrum, żyjemy tylko w doczesności i dla doczesności. Bóg i Jego Królestwo schodzą na dalszy, ozdobny wprowadzie, ale nieistotny plan.

Rzeczywiście serce nasze staje się coraz bardziej nieczułe na Boga i Jego sprawy, bo szukamy szczęścia i spełnienia tam, gdzie nie można ich znaleźć, bo nie pozwalamy Duchowi Świętemu przemieniać naszej doczesności na rzeczywistość Bożą. Za tą rzeczywistością tęsknimy, a jednocześnie uciekamy od niej sprowadzając ją jedynie do zewnętrznych i powierzchownych praktyk. Może trzeba zawołać: „Obyś rozdarł niebiosą i zstąpił. Duchu Święty, Mądrości i Mocy Boga, zacznij już teraz działać w moim życiu”. Cała bieda współczesnego człowieka leży w tym, że próbujemy zredukować rzeczywistość Nieskończonego Boga do poziomu ludzkiego pojmowania, a kiedy rzeczywistość ta nie przystaje do naszego rozumowania, odrzucamy ją, jako nierealną, nie naukową, nielogiczną, pozbawioną sensu.

Na początku Adwentu powinniśmy, więc jeszcze raz spróbować znaleźć poważną, radykalną odpowiedź na pytanie: Na kogo ja tak naprawdę czekam? Czy rzeczywistość Boga przychodzącego na świat - czego pamiętkę

obchodzimy w czasie świąt Bożego Narodzenia – ale i Boga przychodzącego na ołtarzu w czasie każdej Eucharystii, ma dla mnie jakiegokolwiek znaczenie? I jeśli Adwent stanie się raz jeszcze tylko czasem zakupów, prezentów i kolorowych lampek, to rzeczywiście będę rozdrażniony i zniechęcony tym – co roku powtarzającym się – rytuałem. Jeśli całe moje życie jest zbyt głęboko zanurzone w doczesności, to nie ma się, czemu dziwić, że uciekam tylko do powierzchowności kolorowych dekoracji. Jest rzeczą, co najmniej dziwną, że wkładamy wiele wysiłku, pieniędzy, czasu w nasze doskonalenie zawodowe, sportowe, zdrowotne, profesjonalne, intelektualne, ale „doskonalenie duchowe” brzmi dla nas raczej nierealnie. W jakiś sposób wmówiono nam, że „poszukiwanie doskonałości” jest pewnego rodzaju fanatyzmem. Dlaczego? Czy nie, dlatego, że mamy fałszywe skojarzenia, że obawiamy się, iż to doskonalenie, uświęcenie, powołanie do świętości, poważne potraktowanie Boga, który chce być z nami jest ograniczeniem,

że odbiera nam swobodę i radość życia, że będzie zbyt wymagające? Adwent, to czas odkrywania na nowo, korzeni mojego istnienia, źródeł mojego życia, to uświadamianie sobie, Kto jest naprawdę ważny w tym życiu. Pozwólmy Duchowi Świętemu działać, chociażby się nam to czasami wydawało zbyt wymagające. Pozwólmy, aby On odmieniał, pogłębiał i przemieniał naszą codzienność. Ale najpierw odkryjmy, Kto tak naprawdę do nas przychodzi „tu i teraz”, w Eucharystii? I chcemy przyjmować Tego, Który jest Emmanuel - Bogiem z nami.

Wreszcie w Adwencie trzeba się nawrócić, aby z utęsknieniem oczekiwać świąt Bożego Narodzenia w naszej rodzinie parafialnej, ale szczególnie w naszym sercu! Izajasz, prorok Starego Testamentu, poucza nas o modlitwie. Co oznacza dobra modlitwa? Czy dwie godziny dziennie to dobra modlitwa? Bóg, jest poza kategorią czasu i przestrzeni. Jemu absolutnie nie zależy na czasie! Bogu zależy na miłości, bo sam jest Miłością (por. 1 J 4,6). Aby dobrze się modlić, do naszego rozmówienia się w Bogu winniśmy dołożyć wiarę i nadzieję. Człowiek, który się modli, wierzy i ufa! Wierzy,

że Bóg go słucha, i ufa, że wysłucha, jeśli jest to dla człowieka naprawdę dobre. Do postawy modlitwy autor biblijny dołącza ważną postawę zewnętrzną, którą jest uchwycenie się Boga. Co to znaczy „chwycić się Boga”? Jest to postawa dziecka, które chwyta dłoń ojca czy matki. Wtedy idzie pewnie, bo nawet, jeśli się potknie, to wie, że rodzic je podtrzyma. Aby Boga się uchwycić, trzeba się obudzić. „Obudzić się” to żyć w świadomości, to żyć w realizmie naszych dni. Nie fantazja, rzeczywistość wirtualna, nie iluzja, ale normalna, zwyczajna codzienność. Codziennie, bowiem musimy

się budzić ze snu zła i słabości do życia dzieci Bożych. Szczególnie teraz, w Adwencie, trzeba się zbudzić ze snu grzechu, aby żyć łaską. Zechciejmy, zatem skorzystać z sakramentu pokuty, aby zjednoczyć się z Jezusem. Trzeba chwycić Jego dłoń. Jako Jego dzieci kroczy z Nim zawsze, po każdej drodze, którą idziemy. Zawsze z Bogiem! Oto pouczenie proroka na nasze adwentowe oczekiwanie. Odrzućmy zło, grzech, zniechęcenie. Zbudźmy się wreszcie ze snu oziębłości i wejdźmy w relacje miłości z Bogiem i drugim człowiekiem. Niech więcej będzie cierpliwości i pokoju w naszych rodzinach. Niech będzie więcej uśmiechu i życzliwości na naszych drogach i więcej sprawiedliwości i nadziei w naszej Ojczyźnie.

Kiedy będziemy się zbliżać do świąt Bożego Narodzenia, to może szczególnie w tym roku, nic wokół nie będzie zachęć do tego, aby zauważyć, że pojawił się Bóg... Nawet w religijnym zabieganiu przygotowań, łatwo pominąć najważniejsze i dlatego potrzeba na tym świecie aniołów, aby nami potrząsnęli, aby obudzili ze snu, aby przestraszyli i ruszyli nas z miejsca, dali nadzieję - tym bardziej, że jest nas mniej, że większość świata

już teraz nie czeka na świadków betlejemskiej nocy - potrzeba aniołów, którzy obudzą, przestraszą i pchną świat w kierunku Światła. Ktoś przecież musi powiedzieć wszystkim pozostałym, których wrażliwość już tak bardzo stępieła, że nie dostrzegają anioła nawet jakby im na głowie usiadł, że Boże Narodzenie to nie szopeczka, sianeczko, opłateczek, rybka i rodzinne ciepłoko, ale Miłość, która przyszła do człowieka i chce być kochana – Jezus, który stał się człowiekiem i chce być w ludzkim życiu obec-

ny, to zbawienie, które otwiera drogę do nieba. Dlatego Boże Narodzenie to wydarzenie, które wywraca świat do góry nogami!

Drodzy Czytelnicy i Parafianie! Przyjmijcie życzenia świąteczne. Nie bójcie się otworzyć Waszych serc na głoszoną przez Kościół radosną wieść, że także dla Was narodził się w Betlejem Zbawiciel świata. Pomimo towarzyszących nam okoliczności, ten świąteczny czas, starajcie się przeżyć wraz z Dzieciątkiem Jezus, Maryją i Józefem poprzez udział w Eucharystii, choćby po-

przez transmisję, a także w naszych domach, poprzez wspólny śpiew przepięknych polskich kolęd i pastorałek. A przede wszystkim w Waszych sercach uwielbiajcie i wysławiajcie Boga. Natomiast temu światu, który żyje tak, jakby Go nie było, opowiadajcie, jak wspaniale jest żyć, jeśli się pozwala Chrystusowi wejść do naszego życia i jak cudownie wyzwala On w nas wszystko to, co najpiękniejsze i najbardziej szlachetne.

PARAFIALNE REKOLEKCJE ADWENTOWE

„Zgromadzeni na świętej wieczerzy” od 12.12 – 16.12.2020 r.

Sobota 12. XII

godz. 18.00 – Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji

Niedziela 13. XII

godz. 6.30, 8.00, 9.30, 12.30, 18.00 – Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji

godz. 10.30 – Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji

godz. 11.00 – Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji

godz. 12.00 – Msza św. na rozpoczęcie rekolekcji

Poniedziałek 14. XII

godz. 6.30, 8.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

godz. 17.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

godz. 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

Wtorek 15. XII

godz. 6.30, 8.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

godz. 17.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

godz. 18.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną

Środa 16. XII

godz. 6.30, 8.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

godz. 11.00 – Spowiedź i Msza św. z nauką dla chorych i starszych

godz. 17.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

godz. 18.00 – Msza św. na zakończenie rekolekcji

Spowiedź: niedziela, poniedziałek, wtorek – w godzinach wyżej podanych oraz w środę:

godz. 10.30 – dla osób w podeszłym wieku i chorych

godz. 16.00 – dla dzieci

godz. 17.00 – dla niewiast i mężczyzn

Zapraszają Wasi Duszpasterze

ZGROMADZENI NA ŚWIĘTEJ WIECZERZY – REFLEKSJE DUSZPASTERSKIE...

Opracował Ks. Zbigniew Cichon

Zgromadzeni na świętej wieczerzy” – to tytuł programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce na kolejny rok liturgiczny, który rozpocznie się w pierwszą niedzielę Adwentu. Jego mottem są słowa: „Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J6,32). Rok ten będzie drugim etapem trzyletniego programu duszpasterskiego pod hasłem: „Eucharystia daje życie”. Jego zasadniczym celem jest pogłębienie wśród wiernych, znaczenia tajemnicy Eucharystii, jako centrum życia chrześcijańskiego, rozumienia symboliki celebracji eucharystycznych i częstego uczestnictwa w nich. W drugim roku realizacji programu (2020/21) będziemy chcieli skoncentrować się na sprawowaniu Eucharystii. Chcemy pogłębić to wszystko, co związane jest z pięknem sprawowanej liturgii. Dlatego ważne także będzie usuwanie z przestrzeni sacrum Eucharystii tego, co desakralizuje, zaciemnia prawdę o niej. „Kościół w Polsce powinien zrobić wszystko, aby Eucharystia – liturgiczne zgromadzenie

wokół Jezusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego – stawało się dla jej uczestników doświadczeniem wiary i rzeczywiście było spotkaniem z Osobą samego Chrystusa. Tego zadania nie jesteśmy w stanie zrealizować bez osobistej wiary i wiary wspólnoty Kościoła, która celebrować Eucharystię zgodnie z ustalonymi normami, wyrażonymi chociażby w ogólnym wprowadzeniu do mszału rzymskiego” – podsumowuje metropolita katowicki abp Ks. Wiktor Skworec – przewodniczący Komisji ds. Duszpasterstwa KEP, która jest odpowiedzialna za przygotowanie programu. Inspiracjami do programu były: najpierw nauczanie Benedykta XVI, a zwłaszcza na jego adhortację apostolską „Sacramentum caritatis”, z której przejęto metodologię oraz klucz tematyczny dla aktualnego programu. Przypomina też list Jana Pawła II o świętowaniu Niedzieli. Zauważa, że niedzielna Eucharystia jest najważniejszym wydarzeniem w każdej parafii i dlatego też tak ważne jest formowanie świadomości wiernych

o potrzebie świętowania niedzieli, jako „Dnia Pańskiego”, a nie tylko czasu wypoczynku i oderwania od innych zajęć.

W tym miejscu chciałbym podziękować kapłanom, moim współpracownikom, a szczególnie ks. Łukaszowi, który wraz z Duszpasterstwem Młodzieży „Ogień Miłosierdzia” prowadzi od roku, w ostatnie wtorki miesiąca o godz. 19⁰⁰ w kościele, katechezy o Eucharystii. Połączone są one z uwielbieniem Chrystusa eucharystycznego. Wpisujemy się w ten sposób w realizację ogólnopolskiego programu duszpasterskiego, ale i na gruncie parafialnym w pogłębianie wiedzy oraz przekazywanie umiejętności praktycznych adoracji Najświętszego Sakramentu i dziękczynienia składanego Jezusowi Chrystusowi.

Teraz, kiedy trwamy w epidemii koronawirusa oraz ograniczona jest liczba osób uczestniczących w liturgii w kościele, możemy docenić wielkość Eucharystii i jeszcze bardziej za nią zatęsknić. Aktualnie, kiedy piszę te słowa, jesteśmy w środku czasu nowych ograniczeń sanitarnych. Tak napisał Ks. Bp Jacek Jezierski, Administrator Apostolski naszej Archidiecezji: „Pogorszyły się znacząco warunki epidemiczne, dlatego od 7 do 29 listopada 2020 r. obowiązuje przepis sanitarny, który dopuszcza w przestrzeni kościoła obecność 1 osoby na 15 m kw. W związku z powyższym udzielam wszystkim katolikom archidiecezji gdańskiej oraz przebywającym na jej terenie dyspensy od obowiązku uczestniczenia

w niedzielnej Mszy świętej. Dyspensy udzielam w jedności z biskupami innych diecezji w Polsce. Jest ona ważna aż do odwołania. Równocześnie zachęcam do wspólnej modlitwy w domu, a także do korzystania z transmisji telewizyjnych, radiowych oraz internetowych Mszy świętej. Na ile to możliwe proszę również o materialne wsparcie własnej parafii i dzieł Kościoła w tym okresie”.

Przypomnę w tym miejscu nauczanie Kościoła z początków pandemii. Praktyka Komunii duchowej w nauczaniu Kościoła dotyczy zwłaszcza chrześcijan cierpiących z powodu prześladowań czy braku kapłanów, ale zaleca się ją także wszystkim, którzy z innych, obiektywnych względów nie mogą uczestniczyć we Mszy świętej, na przykład chorym, czy uwięzionym. Aktualna sytuacja związana z pandemią i możliwością zarażenia się wpisuje się w katalog wyżej wymienionych przyczyn aktów Komunii duchowej. Mogą ją przyjmować wszyscy, także ci, którzy przyjęli Komunię Świętą w danym dniu w kościele. Co więcej, można ją praktykować wielokrotnie w ciągu jednego dnia, gdyż celem życia chrześcijańskiego jest nieustan-

ne zjednoczenie z Bogiem. Należy przypomnieć, że Komunia duchowa to akt modlitewny, którego celem jest osiągnięcie takiej bliskości z Jezusem, jaką daje nam przyjmowanie Go w sakramencie Jego Ciała i Krwi. Choć Komunia duchowa jest ograniczona tylko do wewnętrznego aktu wiary, jednak może przynieść pogłębienie więzi z Jezusem, pomóc w walce z pokusami i uwrażliwić na innych ludzi. Możliwość przyjęcia Komunii duchowej mają wierni zgromadzeni zarówno w świątyni, jak również uczestniczący we Mszy Świętej transmitowanej przez media, a także chorzy

i cierpiący. W przyjmowaniu Komunii w formie duchowej trzeba uwzględnić trzy elementy: najpierw wzbudzić wiarę w realną obecność Chrystusa w Eucharystii; następnie wzbudzić miłość ku Niemu; i wreszcie wzbudzić pragnienie, aby Jezus zechciał duchowo wejść w nasze życie.

Jako Asystent Kościelny, Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Gdańskiej, chciałbym ponowić Apel Zarządu DIAK AG. „Wiernych Archidiecezji Gdańskiej, (naszej parafii) i wszystkich ludzi dobrej woli, zapraszamy do włączenia się do akcji „POMÓŻ SWOJEJ PARAFII”. Celem tej inicjatywy jest wspieranie naszych parafii, w tym trudnym dla wszystkich czasie. Przekażmy dar serca na konto parafialne. Nasza taca – to nasz wkład w utrzymanie naszego kościoła, wynagrodzenie pracowników parafialnych, opłacenie remontów, opłacenie rachunków i podatków itp. To pomoc potrzebującym, którzy doświadczają pomocy w naszych parafiach. Pomóżmy swojej parafii. Czyńmy dobro.”

Z ŚW. MARKIEM W OKRESIE PANDEMII: KONKURS BIBLIJNY AD 2019/20 W REJONIE GDAŃSK 2

przygotował: Antoni Kakareko

Dziewiętnasta edycja kuryjnego Wojewódzko-Metropolitalnego Konkursu Biblijnego im. Sługi Bożego Kardynała Augusta Hłonda a czternasta w Rejonie Gdańsk 2 rozpoczęła się w październiku roku 2019. W naszym Rejonie Gdańsk 2., który prowadzi Akcja Katolicka naszej Parafii wraz z Oddziałami Akcji Katolickiej z Parafii Św. Krzyża we Wrzeszczu oraz z Parafii Opatrzności Bożej w Gdańsku-Zaspie, do obu form konkursowych: wiedzy i plastycznej wpłynęło 82 zgłoszeń z szkół podstawowych i średnich z obszaru objętego zakresem działania rejonu konkursowego Gdańsk 2.

Do tego obszaru należą w przypadku szkół podstawowych dzielnice: Nowy Port, Brzeźno, Wrzeszcz, Zasp, Przytorze, Żabianka, Jelitkowo, Oliwa, Strzyża, Brętowo, Osowa, Nowa Karczma, Matarnia, Rotmanka, Kokoszki. W przypadku zaś szkół średnich obszar ten obejmuje wszystkie dzielnice Gdańska oraz powiat gdański i nowodworski. Do konkursu plastycznego napłynęło 20 zgłoszeń z 19 szkół podstawowych i 1 przedszkola zaś do konkursu wiedzy 62 zgłoszeń z 38 szkół (22 szkół podstawowych – poziomy IV-VI i VII-VIII oraz 16 szkół średnich). Ogółem w obu formach konkursowych w tej edycji wzięło udział 8034 uczestników z wszystkich poziomów szkolnych. W konkursie

plastycznym uczestniczyło 2000 uczniów z poziomów 0 do klasy IV włącznie, zaś w konkursie wiedzy 6034 uczniów z poziomów szkoły podstawowej IV-VI i VII-VIII oraz z szkół średnich. W czasie regulaminowym odbył się tylko etap szkolny konkursu wiedzy 31 stycznia 2020 r. Pandemia koronawirusa uniemożliwiła przeprowadzenie etapu rejonowego oraz wojewódzko-metropolitalnego konkursu wiedzy w wersji regulaminowej. Oba etapy odbyły się jednak w formie nadzwyczajnej.

Jako kryterium oceny dla Komisji Rejonowej oraz dla Komisji Wojewódzkiej Konkursu posłużyły nadesłane protokoły i prace z etapu szkolnego. Okazało się przy tym, iż poziom etapu szkolnego w naszym rejonie Gdańsk 2 nie był taki najgorszy, skoro aż 36 uczniów z wszystkich poziomów szkolnych objętych Konkursem zostało finalistami tegorocznej edycji Konkursu. W etapie rejonowym zostało przyznanych 12 nagród za pierwsze 3 miejsca w poszczególnych poziomach szkolnych oraz 21 wyróżnień z racji dostania się na etap wojewódzko-metropolitalny. Na tym miejscu należy zaznaczyć, że drugie miejsce w przedziale szkół średnich na etapie rejonowym zajął ministrant z Liturgicznej Służby Ołtarza naszej Parafii – Michał Mrowicki, uczeń XIX LO im. Mariana Mokwy, znajdującego się na terenie naszej Parafii. Całą

sześcioosobową ekipę uczestników Konkursu z tej szkoły przygotował ks. Łukasz Grelewicz. Zofia Pior-Kucińska ze szkoły nr 24 została laureatką etapu wojewódzko-metropolitalnego dla klas VIII. Przygotowywała ją do Konkursu p. Izabela Mitkiewicz, która przy naszej Parafii prowadzi Scholę „Emmanuel”.

Z uwagi na sytuację pandemii uczestnicy z klas VIII jeszcze w maju zostali wyłączeni z etapu rejonowego i sklasyfikowani przez Komisję Wojewódzką Konkursu na podstawie protokołów i prac z etapu szkolnego. Z pośród szkół znajdujących się na terenie naszej Parafii w tegorocznej edycji wzięły udział jeszcze następujące szkoły: SP nr 49 im. ks. Bronisława Komorowskiego (katecheta p. Tadeusz Grzywacz), Akademickie LO „Magellanium” (katecheta

S. Jankanta Kaperczak SAC), II LO (katecheta p. Marian Pułtowski), Zespół Szkół Gastronomiczno-Hotelarskich (katecheta p. Tadeusz Grzywacz). Etap rejonowy formy plastycznej dla najmłodszych uczestników Konkursu odbył się jeszcze bez przeszkód. W piątek 21 lutego Jury konkursowe Rejonu Gdańsk 2 oceniło 82 nadesłane na etap rejonowy prace i przydzieliło 6 nagród głównych oraz 13 wyróżnień w pięciu kategoriach wiekowych: przedszkola i klasy 0,

klasy 1., klasy 2., klasy 3. i klasy 4. Niestety w sytuacji pandemii nie mogła się odbyć uroczystość zakończenia etapu rejonowego połączona z wręczeniem nagród i wyróżnień oraz dyplomów uczestnictwa i podziękowań dla katechetów. Zostały one dostarczone do poszczególnych szkół w miesiącu październiku. Wystawa prac plastycznych nadesłanych na Konkurs została odłożona na lepsze czasy. Komitet Organizacyjny Rejonu Gdańsk 2 składa serdeczne podziękowania

wszystkim, którzy przyczynili się do przeprowadzenia Konkursu. Księdzu Proboszczowi Zbigniewowi Cichonowi serdeczne Bóg zapłać za wyrażenie zgody na zbiórkę do puszek środków potrzebnych do przeprowadzenia tegorocznej edycji Konkursu, a Radzie dziełnicy Zaspą Rozstaje za dotację na ten cel! Tematem kolejnej edycji ma być Ewangelia według Świętego Jana. Modlimy się, by koronawirus nie przeszkodził nam w jej przeprowadzeniu!

MARANA THA

Ks. Andrzej Kowalski

Czas adwentu, który jest nam ofiarowany przed świętami Bożego Narodzenia jest czas oczekiwania: nas ludzi na ukryte przyjscie Boga, ale także oczekiwaniem Boga na powrót człowieka do Niego. Tak więc zarazem Bóg i człowiek znajdują się w stanie nieustannego adwentu. Jednak uczeń Jezusa to ten, który oczekuje jeszcze jednego - przyjścia ostatecznego i chwalebego Chrystusa Pana na końcu czasów.

Pan obiecał, że "w domu Ojca jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, powiedziałbym wam o tym, bo idę przygotować wam miejsce. A kiedy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i zabiorę was do siebie, abyście i wy tam byli, gdzie Ja jestem" (J 14, 2n.). Kiedy to nastąpi? „Nikt nie zna tego dnia i godziny, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko sam Ojciec” (Mt 24, 36). Może to się wydarzyć dziś, może jutro, a może za kilka lat, czy też za kilka wieków. Niemniej jednak dzięki słowu

Chrystusa wierzymy, że ostatecznie nadejdzie dzień, gdy powróci w swojej potędze i chwale.

Św. Paweł posiada piękną intuicję mówiąc, że "całe stworzenie z wielką tęsknotą wyczekuje objawienia się synów Boga (?) wszak wiemy, że całe stworzenie cierpi straszne udręki aż do tej pory" (Rz 8, 19-22). Świat bowiem jest niszczone przez zwiastowanie i stoi niekiedy na krawędzi rozpacz. W obliczu tego, co sami doświadczamy w swoim życiu, a także w doświadczeniu tego świata myśl ludzka spontanicznie kieruje się ku Temu, który jako jedyny może autentycznie i trwale wyzwolić. To swoiste sygnały S.O.S., które wysyłamy w stronę Nieba, aby Jezus objawił swoją moc, aby przyszedł, On sam jako zbawiciel.

Podobne sygnały przywołujące Zbawiciela i Mesjasza wysyłał wielki prorok Starego i Nowego Testamentu, ten, który przyszedł przygotować drogę Panu w czasie Jego pierwszego przyjścia na ziemię, Jan Chrzciciel. My dziś, po dwudziestu wiekach podejmuje-

my to samo wołanie, które staje się coraz to bardziej mocniejsze w miarę, jak nasila się zło, cierpienie i niesprawiedliwość. Jan Chrzciciel czekał, pragnął i modlił się o pierwsze objawienie się Boga w ludzkim ciele. Gdy dziś świętujemy cud w Betlejem ożywia nas to samo pragnienie, drżenie w nas to samo oczekiwanie. Kierujemy je do Pana, aby na nowo objawił swoją potęgę i swoją Obecność w naszym świecie. Aby nastał kres czasu i przestrzeni, aby został pokonany ostatecznie wszelki grzech, cierpienie, zły duch i śmierć. Aby zakrólował w ludzkich sercach sam Bóg oraz aby móc oglądać Go już bez żadnych zasłon, lecz twarzą w twarz, w doskonałym miłosnym zjednoczeniu z Nim.

Całe stworzenie wzdycha i sylabizuje „ma..ma..ma..ra..na..”. Dokończmy więc z wiarą: „Marana Tha! Przyjdź Panie, Jezu! Bo nasze serce żyje tylko dla Ciebie, dlatego przenika je pragnienie i tęsknota, abyś powrócił, abyś wyzwolił nas do końca. Zstąp nasz Oblubieńcu”.

Intencja ewangelizacyjna: za życie modlitwy.

Módlmy się, aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem była ożywiana przez Słowo Boże i przez życie modlitwy.

01 grudnia – Wtorek

- 06³⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Alicja Osińska – int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Krystyna Kopczyńska z 30 Róży – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Urszula Trypuć (29 greg.)

02 grudnia – Środa

- 06³⁰ † Teresa Chmara z 29 Róży – 1 r. śmierci – int. od ŻR
08⁰⁰ † Henryk Piórkowski z I Róży M – 1 r. śmierci – int. od ŻR
17⁰⁰ † Urszula Trypuć (30 greg.)
18⁰⁰ † Za zmarłych z Żywego Różańca

03 grudnia – Czwartek

wsp. św. Franciszka Ksawerego

- 06³⁰ † Tomasz Grodecki – int. z pogrzebu
08⁰⁰ Prośba o liczne powołania kapłańskie i zakonne
17⁰⁰ W intencji dziękczynnej za dar życia oraz wielorakiej posługi Małgorzaty Tomsza z prośbą o potrzebne łaski i zdrowie na dalsze lata
18⁰⁰ O bł. Boże i zdrowie dla Haliny oraz opiekę Matki Bożej nad całą rodziną

04 grudnia – Piątek

- 06³⁰ † Maria Zygmąńska z 6 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Romana Hordyńska – int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska z 13 Róży – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Halina Sosnowska – int. z pogrzebu

05 grudnia – Sobota

- 06³⁰ † Elżbieta Olęcka - Jarmoszeńska – int. z pogrzebu
07¹⁵ GODZINKI
08⁰⁰ † Andrzej Jeżewski – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Jan Derengowski w 33 r. śmierci oraz Jadwiga, Klemens i Henryk Derengowscy

06 grudnia – II Niedziela Adwentu

- 06³⁰ † Leszek Czarnecki – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Zmarli z rodziny Zarzyckich
09³⁰ † Leszek Lachowicz w 27 r. śm., oraz zmarli z rodziny Lachowiczów
10³⁰ (kaplica) † Krystyna Kopczyńska z 30 Róży – int. z pogrzebu
11⁰⁰ † Janina i Walentyna Mordas oraz Ks. Henryk Kłoczyński
12⁰⁰ (kaplica) † Czesław Trykacz w 31 r. śmierci

12³⁰ PARAFIALNA

18⁰⁰ W intencji Żywego Różańca

07 grudnia – Poniedziałek

wsp. św. Ambrożego

- 06³⁰ O potrzebne łaski, przebaczenie grzechów dla Stefani i o nawrócenie dla rodziny
08⁰⁰ O bł. Boże i potrzebne łaski dla Gabrieli i Czesława
17⁰⁰ † Zmarli z rodziny Czajów i Sygnowskich
18⁰⁰ † Rodzice Leokadia i Emilian oraz rodzeństwo Walerian, Regina, Magdalena i Ryszard

08 grudnia – Wtorek

uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

- 06³⁰ † Janina Gruba z 30 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Maria Kobiela
17⁰⁰ Dziękczynna za łaskę Konsekracji z prośbą o Boże bł.
18⁰⁰ O bł. Boże i zdrowie dla członków i ich rodzin z 7 Róży p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP

09 grudnia – Środa

- 06³⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Leszek Czarnecki – int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska z 13 Róży – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Dorota Myślińska w 4 r. śmierci, jej siostra Urszula i wszyscy zmarli z rodziny

10 grudnia – Czwartek

- 06³⁰ † Romana Hordyńska – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Janina Gruba z 30 Róży – int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Franciszek Mikołajczak
18⁰⁰ † Edmund Sliż w 4 r. śmierci, jego żona Mirosława oraz rodzice i rodzeństwo z obojga stron

11 grudnia – Piątek

- 06³⁰ † Jan Wierchowski – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Janina Korwel w 27 r. śmierci oraz zmarli z rodziny Janiszewskich, Korwel, Siemienieckich, Czarnowskich i Rozenberg
17⁰⁰ † Krystyna Kopczyńska z 30 Róży – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Edmund Wrzesiński w 20 r. śm., Marianna Wrzesińska, Bartuś i Krzysiu Wrzesiński oraz zmarli z obojga stron

12 grudnia – Sobota

- 06³⁰ † Leszek Czarnecki – int. z pogrzebu
06³⁰ † Bronisława^(k) i Jan Pszolnik

07¹⁵ GODZINKI

- 08⁰⁰ † Elżbieta Olęcka - Jarmoszeńska – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Marek Ruk w 24 r. śmierci oraz dziadkowie z obojga stron

13 grudnia – III Niedziela Adwentu

Niedziela Gaudete

- 06³⁰ † Janina Gruba z 30 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ O bł. Boże i zdrowie dla członków i ich rodzin z 21 Róży p.w. Serca Jezusowego
09³⁰ † † Jadwiga Pelc w 6 r. śmierci, mąż Romuald oraz syn Krzysztof
10³⁰ (kaplica) Dziękczynna z okazji 94 urodzin Szczepana Szalajdy z prośbą o bł. Boże i zdrowie na dalsze lata
11⁰⁰ † Stanisław w 23 r. śmierci, Weronika i Mieczysław, Janusz oraz Elżbieta i Mieczysław
12⁰⁰ (kaplica) † Andrzej Jeżewski – int. z pogrzebu
12³⁰ PARAFIALNA
18⁰⁰ † Maria Sztark w 21 r. śmierci – członkini 13 Róży oraz zmarli z rodziny Kwiatkowskich i Sztarków

14 grudnia – Poniedziałek

wsp. św. Jana od Krzyża

- 06³⁰ † Dariusz Grabiński – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Jan i Helena Jeżewscy
17⁰⁰ rez.
18⁰⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu

15 grudnia – Wtorek

- 06³⁰ † Bożena Bereda – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Mariola i Włodzimierz Starzyński
17⁰⁰ † Janina Gruba z 30 Róży – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Stanisław Stańczak oraz wszyscy zmarli z jego rodziny

16 grudnia – Środa

- 06³⁰ † Leszek Czarnecki – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Ks. Prob. Andrzej Rurarz w 11 r. śmierci – int. od ŻR
17⁰⁰ † Ks. Prob. Andrzej Rurarz w 11 r. śmierci
18⁰⁰ † Ks. Prob. Andrzej Rurarz w 11 r. śmierci oraz rodzice Jan i Paulina

17 grudnia – Czwartek

- 06³⁰ † Janina Gruba z 30 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska z 13 Róży – int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Andrzej Jeżewski – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † † Melania, Roman, Mirosława^(k), Cyryla^(k), Maria i Józefa^(k)

18 grudnia – Piątek

- 06³⁰ † Aleksander Sienkiewicz
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ †† Egon Bluhm w 10 r. śmierci
oraz rodzice z obojga stron
17⁰⁰ †† Helena w 14 r. śmierci
i Stanisław w 11 r. śm. Krzaskowie
18⁰⁰ †† Honorata Janarek w 7 r. śmierci,
mąż Franciszek oraz rodzice
i rodzeństwo z obojga stron

19 grudnia – Sobota

- 06³⁰ †† Antonina i Wenancjusz
Ewertowscy oraz Zygmunt
Swiniarski
07¹⁵ GODZINKI
08⁰⁰ † Janina Gruba z 30 Róży
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Jan Wierchowski – int. z pogrzebu
18⁰⁰ †† Stefania_(k) w 27 r. śmierci
oraz Waldemar

20 grudnia – IV Niedziela Adwentu

- 06³⁰ †† Marianna, Zofia, Władysław
i Jan Kryczka
08⁰⁰ †† Cecylia i Ryszard Solnik
oraz wszyscy zmarli z rodzin
z obojga stron
09³⁰ †† Tadeusz Trescher w 54 r. śmierci
i Jadwiga Trescher w 14 r. śmierci
oraz ich rodzice i siostry
10³⁰ _(kaplica) † Krystyna Leszczyńska
z 13 Róży – int. z pogrzebu
11⁰⁰ Dziękczynna za szczęśliwie
przeżyty rok i opiekę nad rodziną
Wesołowskich
12⁰⁰ _(kaplica) † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
12³⁰ PARAFIALNA
18⁰⁰ †† Stanisława i Leon Romanowie

21 grudnia – Poniedziałek

- 06³⁰ † Janina Gruba z 30 Róży
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Leszek Czarnecki
– int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Rudolf Stefan Jadwiszczok
w 100 rocznicę urodzin
18⁰⁰ Dziękczynna z okazji 90 urodzin
Ewy z prośbą o bł. Boże, zdrowie
i opiekę Matki Bożej na dalsze lata

22 grudnia – Wtorek

- 06³⁰ †† Maria Porębska
oraz zmarli z rodziny
08⁰⁰ † Maria Zygmąńska z 6 Róży
– int. z pogrzebu
17⁰⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Krystyna Kopczyńska z 30 Róży
– int. z pogrzebu

23 grudnia – Środa

- 06³⁰ Dziękczynno – błagalna z okazji
urodzin Haliny Wontorskiej
z prośbą o Boże bł., zdrowie
i wszelkie potrzebne łaski na dalsze
lata

- 08⁰⁰ † Dariusz Grabiński
– int. z pogrzebu
17⁰⁰ †† Bolesław Brennenstuhl w 6 r. śm.
oraz zmarli z rodziny
18⁰⁰ †† Wanda Tomsza w 33 r. śmierci,
jej mąż Paweł oraz zmarli z rodzin
z obojga stron

24 grudnia – Czwartek

Wigilia Narodzenia Pańskiego

- 06³⁰ † Leszek Czarnecki
– int. z pogrzebu
06³⁰ † Jan Wierchowski
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Janina Gruba z 30 Róży
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ Za zmarłe członkinie z 26 Róży
p.w. Św. Marii Magdaleny

25 grudnia – Piątek

Narodzenie Pańskie

- 00⁰⁰
1. PARAFIALNA
2. † Ks. Prob. Andrzej Rurarz
3. † Ks. Wiesław Stolec
4. rez.
08⁰⁰ rez.
09³⁰ †† Józef Kulinkowski w 51 r. śm.,
oraz zmarli z rodziny Rutkowskich
i Gotowskich
11⁰⁰ O bł. Boże i potrzebne łaski
dla Magdy
12³⁰ Dziękczynno – błagalna z okazji
55 – Rocznicy Sakr. Małżeństwa
Danuty i Zygmunta Ruk, z prośbą
o bł. Boże, zdrowie i opiekę Matki
Bożej na dalsze lata
18⁰⁰ rez.

26 grudnia – Sobota

święto św. Szczepana
pierwszego męczennika

- 06³⁰ †† Andrzej Dawidowicz w dniu
urodzin, bratowa Alicja, brat
Kazimierz oraz rodzice, dziadkowie
i krewni z obojga stron
08⁰⁰ †† Syn Tomasz Duma, rodzice
oraz bracia z rodziny Kozłowskich
09³⁰ †† Agnieszka i Bronisława_(k), Julian,
Jadwiga oraz za rodzinę Wituch
11⁰⁰ †† Bolesław Brennenstuhl w 6 r. śm.,
oraz rodzice Zofia i Władysław
12³⁰ O bł. Boże i potrzebne łaski
dla Magdy
18⁰⁰ †† Stanisława_(k) Roman w 9 r. śm.

27 grudnia – Niedziela

Świętej Rodziny:
Jezusa, Maryi, Józefa

- 06³⁰ † Jan Wierchowski
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ rez.
09³⁰ †† Janina Brągiel w 10 r. śmierci
i zmarli z rodziny

- 11⁰⁰ Dziękczynna z okazji
45 Rocznicy Sakr. Małżeństwa
Małgorzaty i Jacka Kozaka,
z prośbą o bł. Boże, zdrowie
i opiekę Matki Bożej dla Jubilatów
i całej rodziny
12³⁰ Dziękczynno – błagalna z okazji
60 - Lecia Sakr. Małżeństwa
Mirosławy i Zbigniewa Ryłko,
z prośbą o bł. Boże, zdrowie
i opiekę Matki Bożej na dalsze lata
18⁰⁰ W intencji Apostolatu Maryjnego

28 grudnia – Poniedziałek

święto Świętych Młodzianków
męczenników

- 07⁰⁰ † Leszek Czarnecki
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska
z 13 Róży – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Bożena Bereda – int. z pogrzebu
18⁰⁰ ZBIOROWA:
1) †† Ks. Mieczysław Żywczyński
oraz Karol Górski
2) †† Zofia i Józef Karczmarek
oraz zmarli z rodziny Soszyńskich
i Jakubczyków
3) † Sabina Ambroziak z 10 Róży
m-c po śmierci – int. od ŻR
4) † Maria Wnuk z 16 Róży m-c
po śmierci – int. od ŻR
5) Prośba o zdrowie i Dary Ducha
Świętego dla Tadeusza Machniaka

29 grudnia – Wtorek

V dzień w oktavie Narodzenia Pańskiego

- 07⁰⁰ † Dariusz Grabiński
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Janina Gruba z 30 Róży
– int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Aleksander Sienkiewicz
– int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska z 13 Róży
– int. z pogrzebu

30 grudnia – Środa

VI dzień w oktavie Narodzenia Pańskiego

- 07⁰⁰ †† Zmarli z rodziny Banaszczyków,
Truchlewskich, Jabłonków,
Wołoszynów i Lichotów
08⁰⁰ † Rafał Sobol – int. z pogrzebu
08⁰⁰ † Jan Wierchowski – int. z pogrzebu
18⁰⁰ † Krystyna Leszczyńska z 13 Róży
– int. z pogrzebu

31 grudnia – Czwartek

VII dzień w oktavie Narodzenia Pańskiego

- 07⁰⁰ † Bożena Bereda – int. z pogrzebu
08⁰⁰ †† Ryszard Wojownik oraz zmarli
z rodziny Wojownik i Bobko
08⁰⁰ †† Anna Korwel w 22 r. śmierci
oraz zmarli z rodziny
Janiszewskich, Korwel,
Siemienieckich, Czarnowskich
i Rozenberg
18⁰⁰ DZIĘKCZYNNA

KAMRYCZEK

Zadanie 1 - KRZYŻÓWKA NA BOŻE NARODZENIE

1. Miejsce, w którym urodził się Pan Jezus, oznaczono w tym mieście gwiazdą.
2. Za gwiazdą betlejemską podążali Trzej ...
3. Grudniowy dzień, w którym obdarowujemy się prezentami.
4. Największa gwiazda Układu Słonecznego.
5. ... z 12 gwiazd zdobi głowę Maryi.
6. Morskie zwierzę w kształcie gwiazdy.
7. Rozmowa dziennikarza z gwiazdą filmową.
8. Białe gwiazdki spadające z nieba.
9. Może mieć kształt gwiazdek, rurki lub nitek.
10. Dać komuś gwiazdkę z nieba to spełnić czyjeś ...
11. Gwiazda+gwiazda+gwiazda.
12. ... spod ciemnej gwiazdy.

Zadanie 2 - REBUS

Który jest największy?

Zadanie 3

Oto grupa bałwanków ponumerowanych od jednego do pięciu. Odgadnij, jak mają na imię, wiedząc, że Bambosz jest większy od Klusia, Pimpus jest większy od Kuleczki, Kluś jest większy od Gapcia, a Kuleczka jest większy od Bambosza.

Zadanie 4

Krzyżówka

Odgadnięte słowa wpisz do diagramu. Z pól ponumerowanych w dolnym prawym rogu odczytasz rozwiązanie.

1. Metalowy pieniądz.
2. Na listy.
3. Do zębów lub do włosów.
4. Odmierza czas.
5. Uprzejmość.
6. Czarny ptak.

Nagrody będą losowane i wręczone po Mszy Świętej o godz. 11.00 w ostatnią niedzielę miesiąca.

Odpowiedzi na pytania konkursowe należy przekazywać ks. proboszczowi Zbigniewowi Cichon, siostrze Jankancie, lub wrzucić do skrzynki pocztowej znajdującej się przy drzwiach wejściowych plebanii.

KUPON KONKURSOWY NR.12/2010

Miejsce do wklejenia NAKLEJKI KONKURSOWEJ

Imię Nazwisko

Adres

ZADANIE I.....

ZADANIE II.....

ZADANIE III.....

ZADANIE IV.....

BÓŻE NARODZENIE – ŚWIĘTA WIECZNEJ MŁODOŚCI

przygotował ks. Wojciech Szornak

PYTANIA DO REFLEKSJI

1. Czym jest dla mnie Narodzenie Pańskie?
2. Jak można by wytłumaczyć istotę świąt Bożego Narodzenia niewierzącym?
3. Czy widzę związek Bożego Narodzenia z życiem wiecznym?

NAUCZANIE PI-SMA ŚWIĘTEGO

Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany, na Jego barkach spoczęła władza. Nazwano Go imieniem: Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, Odwieczny Ojciec, Książę Pokoju. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic na tronie Dawida i nad Jego królestwem, które On utwierdzi i umocni prawem i sprawiedliwością, odtąd i na wieki (Iz 9,5-6). Ja przyszedłem po to, aby (owce) miały życie i miały je w obfitości (J10, 10). Kto wierzy w Syna, ma życie wieczne, kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia (J3, 26).

NAUCZANIE KATECHIZMU KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

KKK 525: Jezus narodził się w nędznej stajni, w ubogiej rodzinie; prosi pasterze są pierwszymi świadkami tego wydarzenia. Właśnie w tym ubóstwie objawia się chwała nieba. Kościół nie przestaje opiewać chwały tej nocy: Dzi-

siaj Dziewica wydaje na świat Wiecznego, a ziemia używa groty Niedostępnemu. Wysławiają Go aniołowie i pasterze, zbliżają się mędrcy, idąc za gwiazdą, ponieważ narodziłeś się dla nas, Małe Dzieciątko, wieczny Boże!

DO PRZEMYŚLENIA...

Patrzac na Dziecię położone w zimnym i brudnym żłobie, pomyśl Bracie i Siostro, że Bóg stał się człowiekiem, żeby być bliżej Ciebie, żebyś już nie czuł i nie czuła się taka samotna ze wszystkimi swoimi problemami. Choćby Twoje życie było jak ta stajnia, On i tak do Ciebie przychodzi, bo się Tobą nie brzydzi. On nie przychodzi do Ciebie „na kontrolę”, ale aby uwolnić Cię od wszystkiego, co nie pozwala Ci żyć pełnią życia. Przede wszystkim chce uwolnić Cię od śmierci i lęku przed nią, która jest ostatecznym źródłem wszystkich Twoich obaw. Może to zrobić, bo jest nieśmiertelny i zmartwychwstał. I obiecuje Ci, że i Ty zmartwychwstaniesz, i będziesz żyć na wieki. Dlatego możesz odrzucić wszelkie myśli, które podpowiadają Ci, że Twoje życie nie ma sensu! Teraz,

gdy Bóg stał się człowiekiem i jest przy Tobie żeby uwolnić cię od śmierci już wiesz, że Twoje życie podąża nie w kierunku grobu ale w kierunku życia wiecznego. Zatem masz na co czekać! Wszystko co najpiękniejsze jeszcze jest przed Tobą! Twoje życie ma sens! A tego sensu możesz naprawdę doświadczyć. W jaki sposób? K. Rahner odpowiada aby uczynić to tak:

„Nie ma ustalonych reguł: jest tylko jeden sposób: rób najpierw to, co robił w swoim życiu Ten, który dziś jest narodził. On przyjął to życie takim, jakim jest: ze swoimi liliami polnymi, ze swoimi wróblami, ze zniwami bielącymi się zbożem, z matką, ze złością swoich przeciwników, z głodem, z pragnieniem, z banalnościami swoich przyjaciół. Krótko mówiąc, miał do czynienia z życiem codziennym, i gorzkim, i pięknym (...). Jeśli zaakceptujesz to życie z prostotą, w posłuszeństwie, bez protestów, z ufnością i szacunkiem dla nie-

wymownego znaczenia, które przenika całą jego różnorodność, rozpocząłeś celebrowanie Bożego Narodzenia, jako święta wiecznej młodości.

W ten sposób twoje życie rzeczywiście pozostanie płynne, zawsze otwarte na nowe doświadczenia, nieprzypięte przez uśmiercającą ociężałość ani nie skamieniałe w sztywnej i nudnej ideologii, która redukuje je wewnątrz ustalonych schematów i przeszkadza uchwycić mądrość zawsze nowych niespodzianek, które obfitość życia nam rezerwuje. W ten sposób nie nadajesz sztucznego sensu twojemu życiu; przeciwnie, pozwalasz mu płynąć ot tak, spontanicznie, wewnętrznie, z głębi uświęconej natury, w kształcie tzw. cnót codziennych. W ten sposób staje się to tajemnicą, której prowadzeniu się powierzasz, którą akceptujesz w wolności i osta-

tecznie realizujesz w twoim działaniu. Następnie wyteż słuch na głos twojego serca.

Wiadomość wiecznej młodości, którą przekazuje uroczystość Bożego Narodzenia musi dotrzeć do serca, aby głos, który dociera do nas z ambony mógł być zrozumiany i przemieniony w żywą rzeczywistość (...). Wszystkie głosy, które można usłyszeć w ciszy własnego serca mówią o młodości życia wiecznego, chociaż rozbrzmiewają w pierwszym momencie, jako pomieszane, chaotyczne i sprzeczne (...). Kiedy jednak w ciszy twojego serca wszystkie głosy łączą się w jedną dominującą nutę, kiedy wszystkie poruszenia duszy stapiają się w fundamentalne dążenie, kiedy subtelne poczucie nieufności i desperacji nie tłamsi ani nie hamuje naturalnego odruchu duszy ku życiu, i to może rozciągnąć się ku królestwu nieskończonej

wolności, wtedy wszystkie siły wewnętrzne człowieka emanujące z samego Boga zakrzykną: wierzę w życie wieczne.

A jeśli serce drży i waha się wobec śmiałości swoich własnych aspiracji odnośnie życia wiecznego, jeśli to wszystko wydaje jej się zbyt piękne, aby było prawdziwe, wtedy serce powinno dać posłuch nowinie przyniesionej przez Boskie Dziecię. Ze zgodności obydwu głosów może rozkwitnąć misterium wiary w życie wieczne, wiary w narodzenie Chrystusa, które są tym samym. Obydwa głosy, ten duszy i ten historii, mogą stopić się w jeden jedyny – w rzeczywistości stapiają się w jeden jedyny – ponieważ to sam Bóg, ze swoim jedynym aktem komunikowania samego siebie światu, jest Tym, który sprawił i sprawia, że obydwie głosy dźwięczą.”

RADUJ SIĘ, ŁASKI PEŁNA

Benedykt XVI

Tajemnica niepokalanego poczęcia jest źródłem wewnętrznego światła, nadziei i pocieszenia. Pośród prób życia, a szczególnie pośród sprzeczności, których człowiek doświadcza w sobie i wokół siebie, Maryja, Matka Chrystusa, mówi nam, że Łaska jest większa niż grzech, że miłosierdzie Boże jest potężniejsze od zła i potrafi je przemienić w dobro. Niestety, codziennie doświadczamy zła, które jawi się na różnorodne sposoby w relacjach, wydarzeniach, a ma swoje korzenie w sercu człowieka, w sercu zranionym, chorym i niezdol-

nym do uzdrowienia się samo. Pismo Święte objawia nam, że u początków zła jest nieposłuszeństwo woli Boga, i że śmierć zaczęła panować, ponieważ ludzka wolność uległa pokusie Złego.

Ale Bóg nie odstępował od swojego zamysłu miłości i życia: przez długą i cierpliwą drogę pojednania przygotował nowe i wieczne przymierze, przypieczętowane krwią Jego Syna, który aby ofiarować siebie jako wynagrodzenie, «narodził się z niewiasty» (por. Ga 4, 4). Owa niewiasta, Najświętsza Maryja Panna, już od poczęcia została zachowana od zmaży winy, z góry korzysta-

jąc z łaski odkupieńczej śmierci swojego Syna. Dlatego też mówi nam Ona swoim niepokalanym sercem: zawiercie Jezusowi, On was zbawia.

KRÓTKIE OPOWIADANIE – SPÓŹNIONY

Jasiek Dolina

Ciekawy był z niego człowiek, jakby o dwóch naturach. W pracy zawsze dokładny, punktualny, wręcz pedantyczny. Potrafił przewidzieć potrzeby przełożonych i z wyprzedzeniem je realizować. Nic nie zostawiał na jutro. Twierdził, że sprawy trzeba domknąć na koniec dnia pracy, no bo gdyby coś się przydarzyło, nie daj Boże, przykrego, to kolega z łatwością powinien podjąć jego obowiązki kolejnego dnia. Natomiast w życiu prywatnym hołdował zasadzie, co masz zrobić dzisiaj, zostaw na jutro, albo jeszcze później.

Dotyczyło to zwłaszcza spraw urzędowych i zdrowotnych. Prawdą jest, iż nie cierpiał ich załatwiać. Każda wyprawa do urzędu, czy ośrodka zdrowia, nawet w najbłahszej sprawie przypominała go o ściskanie żołądka. Skąd to się brało, sam nie wiedział. Oczywiście, jako człowiek solidny z natury, załatwiał terminowo wszystkie papierzyska i opłaty, ale zawsze „za pięć dwunasta”. Zazwyczaj, irytował się potem na siebie, za opieszałość. Postanawiał poprawę i... znów sytuacja powtarzała się. Ba, ta opieszałość dotyczyła także prac domowych i kontaktów z przyjaciółmi. Były prace, które sobie Bogdan zaplanował i miesiącami czekały na realizację. Dopiero solidna „samo reprimenda” skutkowałą wykonaniem zadania. Oczywiście, za każdym razem była też refleksja – i po co ja tyle czekałem, już dawno mogłem mieć problem z głowy.

Niestety, śpiewka nazbyt często powtarzała się. Nie wynikało to bynajmniej z lenistwa. Bogdan zawsze coś robił, Tyle tylko, że były to zajęcia niekoniecznie najpotrzebniejsze i najważniejsze w danym momencie. Co do kontaktów ze znajomymi, a zwłaszcza z przyjaciółmi, bardzo je lubił i zazwyczaj bywał duszą towarzystwa. Niestety i tutaj trafiały mu się wpadki.

Zapowiadał się z wizytami, czy to u rodziny, czy u znajomych i na zapowiedziach kończyło się. Jedna z cioci, gdy ją odwiedził wreszcie po paru zapowiedziach, stwierdziła: Boguś, jeśli się nie poprawisz, to się spóźnisz na własny pogrzeb. Oj ciociu na własny pogrzeb, to chyba nikt nie może się spóźnić, ripostował skruszony młodzieniec i obiecał solenną poprawę. Rzeczywiście, tę ciocię odwiedzał odtąd zaraz po zaanonsowaniu wizyty. Szczepnie mówiąc lubił odwiedzać ciotkę, bo była i kochana, i dowcipna, i świetnie pichciła. Zdarzyło się, że ciocia niespodziewanie zachorowała, Bogdan odwiózł ją do szpitala. Oczywiście obiecał szybkie odwiedziny. Tak się jednak złożyło, że w biurze mieli ciekawe i dosyć trudne zadanie do rozwiązania. Bogdan pochłonięty pracą zapomniał o pozostałym świecie. Zapomniał też odwiedzić ciocię w szpitalu. Kiedy się w swojej gafie zorientował, pobiegł natychmiast naprawić błąd. Wiedział, na jakim oddziale i w której sali ciocia leżała. Tam też się niezwłocznie skie-

rował. Niestety cioci nie zastał. Spytał przechodzącą pielęgniarkę: czy może siostra wie, gdzie przeniesiono starszą panią, która leżała na tym łóżku? Ta pani dzisiaj rano zmarła – usłyszał hiobową odpowiedź. Jakby ktoś walnął go obuchem w łeb. Pełen wyrzutów do siebie, nie mógł sobie znaleźć miejsca. W głowie wciąż mu dudniły słowa cioci: Boguś, jeśli się nie poprawisz, to się spóźnisz na własny pogrzeb. Na swój pogrzeb z pewnością nie spóźnię się, ale do ciebie kochana cioteczko spóźniłem się, myślał rozgoryczony na siebie. Czy mi wybaczysz? Przybity swoimi myślami, Bogdan niespiesznie wycofywał się ze szpitala. Przechodząc koło szpitalnej kaplicy, postanowił wstąpić do niej, by się pomodlić za ciocię. Był tak zdruzgotany zaistniałą sytuacją, że trwał dobrą chwilę w odrętwieniu wpatrzony w tabernakulum. W kaplicznej ciszy usłyszał jakby wyraźny głos cioci: Boguś, jeśli się nie poprawisz, to się spóźnisz na własny pogrzeb. Rozejrzał się dookoła, mimochodem szukając w pobliżu cioci. Nikogo nie było, tylko wystrój kaplicy przypominał o czasie Adwentu. Adwent, adwent... przebiegło przez głowę Bogdana. Tak, tak, ciocia miała rację. To ma sens. Mogę spóźnić się na swój pogrzeb, jeśli nie będę czujny i przygotowany na spotkanie przychodzącego Jezusa. Marana Tha – przyjdź Panie Jezu i obym ja nie spóźnił się na Twoje przyjście. Bogdan wzruszony tym „odkryciem”, zaczął szeptać modlitwę za duszę cioci i gdzieś w głębi duszy usłyszał ciocię: Bogusiu wybaczam ci, tylko pamiętaj, nie spóźnij się na swój pogrzeb.

KATOLICY W AKCJI

Odnówić wszystko w Chrystusie (św. Pius X)
Zgromadzeni na świętej wieczerzy
Rok Duszpasterski 2020/21
Redaguje Antoni Kakareko

FORMACJA grudzień AD 2020

Temat i tekst do medytacji:

Kościół jako zwyczajne miejsce sprawowania Eucharystii

«Św. Paweł mówi, że «Kościół jest Ciałem Chrystusa» (por. 1 Kor 12, 27). Oznacza to, że został ukształtowany zgodnie z zamysłem Chrystusa, jako wspólnota zbawienia. Kościół jest Jego dziełem, nieustannie go buduje, gdyż Chrystus dalej w nim żyje i działa. Kościół należy do Niego i pozostanie Jego na wieki. Trzeba, abyśmy byli wiernymi dziećmi Kościoła, który tworzymy. Jeśli naszą wiarą i życiem mówimy «tak» Chrystusowi, to trzeba również powiedzieć «tak» Kościołowi.

Chrystus powiedział do apostołów i ich następców: «Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi; lecz kto Mną gardzi, gardzi Tym, który Mnie posłał» (Łk 10, 16). To prawda, że Kościół jest rzeczywistością także ludzką, która niesie w sobie wszystkie ludzkie ograniczenia i niedoskonałości. Składa się bowiem z ludzi grzesznych i słabych. Czyż Chrystus sam nie chciał, by nasza wiara w Kościół zmierzyla się z tą trudnością? Starajmy się zawsze wielkodusznie i w duchu ufności przyjmować

to, co nam Kościół głosi, czego nas naucza. Droga, jaką wskazuje nam Chrystus żyjący w Kościele, prowadzi ku dobru, ku prawdzie, ku życiu wiecznemu. Jest to przecież Chrystus przemawiający, Chrystus przebaczący, Chrystus uświęcający. „Nie” powiedziane Kościołowi byłoby równocześnie „nie” powiedzianym Chrystusowi.

[Jasna Góra, 4.06 AD 1997]

SZKICE Z DZIEJÓW IDEI I STRUKTURY AKCJI KATOLICKIEJ (6)

POWSTAWANIE AKCJI KATOLICKIEJ W POLSCE PO OKRESIE ZABORÓW

Na ziemiach polskich pierwsze struktury laikatu katolickiego nawiązujące stricte sensu do idei Akcji Katolickiej zapoczątkowanej przez Świętego Piusa X a kontynuowanej przez jego następców - zwłaszcza zaś przez papieża Piusa XI, który określił Akcję Katolicką, jako „udział świeckich w hierarchicznym apostołstwie Kościoła dla obrony zasad religii i moralności oraz rozwijania zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod przewodnic-

twem hierarchii kościelnej (...) celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie” (cyt. za listem Piusa XI do przewodniczącej Unii Kobiet Katolickich w Hadze, p. Steenbergh-Engeringh z dnia 13 lipca 1928 r.) - pojawiły się u progu kształtowania się niepodległej i suwerennej państwowości polskiej, kiedy zaistniały odpowiednie warunki społeczno-polityczne, przede wszystkim zaś posiadanie przez Naród polski własnego niepod-

ległego państwa. Jeszcze w okresie zaborów, w jego końcowej fazie powstawały w poszczególnych diecezjach na ziemiach polskich stowarzyszenia działające w myśl idei Akcji Katolickiej jak „Związek Katolicki” w Królestwie Polskim, „Zjednoczenie Kobiet Katolickich”, powstające na terenach byłych zaborów pruskiego i austriackiego (również w Gdańsku) „Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej” (SMP) i Sodalicje Mariańskie. W Gdańsku struktury Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej już w 1918 r. zakładał Bł. ks. Bronisław Komorowski. Najpełniej jednak ideał Akcji Katolickiej odzwierciedlały po-

wstające w poszczególnych prowincjach kościelnych i diecezjach „Ligi Katolickie”. Wykształciły się dwa typy tych struktur: poznański i warszawski. Pierwszą Ligę Katolicką na ziemiach polskich powołał do życia w Poznaniu 21 marca 1920 roku kard. Edmund Dalbor (1869-1926), pierwszy Prymas niepodległej Polski. Od 1 kwietnia tego roku zaczęły funkcjonować władze i Sekretariat Generalny Ligi z prezesem dr. Pawłem Gantkowskim (1869-1938) i sekretarzem generalnym ks. Józefem Prądyńskim (1877-1942) na czele. Już w październiku 1920 r. odbył się pierwszy zjazd delegatów nowo powstałych Lig w poszczególnych parafiach archidiecezji poznańskiej i gnieźnieńskiej. Organizowanie zjazdów oraz manifestacji i wieców religijnych było cechą charakterystyczną dla Lig poznańskiej i gnieźnieńskiej oraz powielających poznański schemat organizacyjny Lig Katolickich powstających w innych diecezjach na obszarze d. zaboru pruskiego i austriackiego jak: Pelplin, Katowice, Kraków i Lwów. Taki typ działalności nawiązywał do modelu niemieckiego struktur realizujących ideę Akcji Katolickiej. Kolejne większe zjazdy Lig typu poznańskiego odbyły się w: Bydgoszczy

(1921), Poznaniu (1922), Lesznie (1923), Gnieźnie (1924), Tczewie (1924 – głównie dla Pomorza), Katowicach (1924 – głównie dla Śląska), Poznaniu (1925), Mławie (1925 – głównie dla diecezji płockiej), Krakowie (1926). Na zjeździe Ligi Katolickiej w Bydgoszczy w roku 1921 uchwalono rezolucję wzywającą ordynariuszy polskich diecezji do zakładania Lig Katolickich w swoich diecezjach. Podstawą komórką organizacyjną Lig typu poznańskiego była parafia. Ligi zrzeszały katolików obojga płci. W stosunku do innych stowarzyszeń kościelnych działających na terenie Parafii i diecezji Ligi spełniały rolę koordynatora poszczególnych działań i akcji parafialnych i diecezjalnych. Do modelu poznańskiego nawiązywała też pierwotnie powstała w roku 1924 - pod wpływem zjazdu w Tczewie – Liga Katolicka w Wolnym Mieście Gdańsku. Jej kanoniczne zatwierdzenie miało miejsce 15 listopada 1925 roku. Patronem to jest asystentem kościelnym Ligi gdańskiej został dzisiejszy Błogosławiony, ks. Bronisław Komorowski (1889-1940), proboszcz tytu-

larny pierwszego kościoła dla Polaków katolików w Wolnym Mieście Gdańsku pod wezwaniem Św. Stanisława BM w Gdańsku Wrzeszczu., który to kościół w tym czasie spełniał rolę centralnego ośrodka życia religijnego, społecznego i kulturalnego dla Polaków Wolnego Miasta Gdańska. Jak pisano w ulotce informacyjnej o powstaniu Ligi gdańskiej: „[...] organizacja Ligi Katolickiej, królować musi ponad wszystkie organizacje, tak jak ponad światy i jego znikomość króluje ten, w Którego szeregach chce służyć Liga Katolicka Wolnego Miasta Gdańska.” 26 marca 1926 r. polska Liga Katolicka w Wolnym Mieście Gdańsku wystosowała memoriał do ordynariusza gdańskiego, bpa Edwarda O'Rourke memoriał z prośbą o objęcie opieką polskich katolików Wolnego Miasta Gdańska, aby Polacy byli traktowani na równi z katolikami narodowości niemieckiej. Gdańska Liga Katolicka organizowała wszystkie polskie centralne obchody świąt religijnych, w tym 3-majową uroczystość MB Królowej Polski. Koronnym dorocznym przedsięwzięciem gdańskiej

Ligi Katolickiej, była organizacja tzw. Dnia Katolickiego. 24 października 1926 r. polska Liga Katolicka w Wolnym Mieście Gdańsku zorganizowała wielkie obchody 700-lecia śmierci św., Franciszka z Asyżu. W roku bieżącym obchodzimy 95 rocznicę kanonicznego zatwierdzenia polskiej Ligi Katolickiej w Wolnym Mieście Gdańsku. Oprócz organizacji zjazdów diecezjalnych i wieców oraz parafialnych manifestacji i wieców religijnych Ligi Katolickiej typu poznańskiego zajmowały się także czynnie krzewieniem piśmiennictwa i wydawnictw katolickich.

Drugi typ organizacyjny powstających w Polsce Odrodzonej Lig Katolickich prezentowała Liga Katolicka Archidiecezji Warszawskiej erygowana w roku 1926 przez metropolitę warszawskiego, kard. Aleksandra Kakowskiego (1862-1938), ostatniego (do swej śmierci) prymasa Królestwa Polskiego. Zanim to się stało powołany przez niego rok wcześniej Komitet Organizacyjny Akcji Katolickiej Archidiecezji Warszawskiej opracował Statut Ligi Katolickiej Archidiecezji Warszawskiej. Statut został opracowany na wzorze statutów Akcji Katolickiej we Włoszech. Tym samym powstała nowa forma organiza-

cyjna Ligi Katolickiej oparta już nie zrzeszaniu się poszczególnych osób, ale całych stowarzyszeń katolików świeckich i to utworzonych na formule stanowej: kobiety, mężczyźni, młodzież żeńska, młodzież męska. Ogólnopolski Zjazd Katolicki odbywający się w Warszawie w dniach 28-30 sierpnia 1926 r. opowiedział się za utworzeniem ogólnopolskiej struktury Ligi Katolickiej zorganizowanej według powyższego modelu organizacyjnego. W zjeździe warszawskim wzięła udział mocna reprezentacja polskiej Ligi Katolickiej Wolnego Miasta Gdańska z ks. Bronisławem Komorowskim i katolickim nestorem polskich działaczy niepodległościowych w Gdańsku, Józefem Czyżewskim (1857-1935) na czele. Siódmego marca 1928 roku odbył się w Warszawie Kurs Instruktorski Ligi Katolickiej, na którym wdrażano włoski model organizacyjny Akcji Katolickiej. Powstające w tym czasie Ligi Katolickie w Archidiecezji Warszawskiej oraz diecezjach dawnego Królestwa Polskiego i na Kresach Północno Wschodnich przyjmowały włoski model organizacyjny Akcji Katolickiej. W parafiach powoływano cztery stowarzyszenia stanowe, jednocześnie włączając do Ligi Katolickiej już istniejące stowarzyszenia i organizacje kościelne. Również w strukturze organizacyjnej polskiej Ligi Katolickiej w Wolnym Mieście Gdańsku uwzględniono po zjeździe warszawskim ten model umiejętnie łącząc go z dotychczasowym.

Krokiem milowym była wizyta w Rzymie ad limina apostolorum nowego Prymasa Pol-

ski, abpa Augusta Hlonda (1881-1948) w październiku 1926 r. Przyjacielska znajomość Piusa XI z salezjańskim kapłanem Augustem Hlondem datowała się jeszcze z czasów wcześniejszych. Nowy Prymas Polski cieszył się wielkim zaufaniem u papieża. Podczas wizyty zapadła ostateczna decyzja odnośnie polskiej struktury Akcji Katolickiej w kontekście oparcia jej na wzorze włoskim. Formalnie zapadła ona na konferencji Episkopatu polskiego w Poznaniu w dniach 28-30 kwietnia 1929 r. W obecności nuncjusza Francesco Marmaggi (1870-1949) został wtedy odczytany list sekretarza stanu Stolicy Apostolskiej kard. Pietro Gaspariego (1852-1934), w którym to – reprezentując papieża Piusa XI – czytamy: „Z wielką radością swego serca patrzy Ojciec św. na rozwój Akcji Katolickiej w diecezjach Polski, która położyła już tak wielkie zasługi w dziedzinie apostołstwa katolickiego i w nawracaniu ludów Europy Wschodniej. To też z żywym zadowoleniem powziął papież wiadomość, że sprawa krzewienia i utrwalania Akcji Katolickiej w Polsce, zajmuje naczelne miejsce w szeregu ważnych zagadnień, które będą omawiane na najbliższej Konferencji Episkopatu [...] Mając niezawodną ufność, że najbliższa Konferencja Episkopatu osiągnie w zupełności zamierzony cel i ku wielkiemu rozwojowi poprowadzi sprawę katolicką w szlachetnym kraju polskim, Ojciec św. życzy tym pracom najlepszego powodzenia a w zadość obfitych natchnień i łask niebieskich zasyła z całego serca Apostolskie Błogosławieństwo [...] „ (Cdn)

WAŻNIEJSZE INFORMACJE DOTYCZĄCE NASZEJ PARAFII

Msze święte w niedziele i święta

KOŚCIÓŁ:

6³⁰; 8⁰⁰; 9³⁰; 11⁰⁰ – dzieci;

12³⁰; 18⁰⁰

KAPLICA:

10³⁰ – młodzież

12⁰⁰ – przedszkolaki

Msze święte w święta zniesione

7⁰⁰; 8⁰⁰; 9⁰⁰; 17⁰⁰; 18⁰⁰

Msze święte w dni powszednie

7⁰⁰; 8⁰⁰; 18⁰⁰

Msze święte w pierwsze piątki miesiąca

7⁰⁰; 8⁰⁰; 17⁰⁰ – dzieci; 18⁰⁰

Biurowie parafialne: tel. 58 341 86 64

biuro.parafialne1@op.pl

czynne w poniedziałki, środy i piątki godz. 17⁰⁰ – 19⁰⁰

wtorki i czwartki godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰

Chrzty św. o godz. 12³⁰ w kościele w I i III niedzielę miesiąca

Pogrzeby i wezwania do chorych o każdej porze dnia

Poradnictwo rodzinne kontakt w biurze parafialnym

PIÓREM REDAKTORA

„Idzie jak po grudzie” – to przysłowie przystaje mocno do obecnych realiów. Borykamy się na różny sposób z pandemią, jedni bardzo ciężko doświadczeni wirusem, inni z ograniczeniami, próbującymi powstrzymać zarazę. Idzie jak po grudzie i końca nie widać. Cóż „wszechmocny” człowiek okazuje się bezradny wobec bezwzględności, małego świniastwa. Ograniczenia dotyczą także sfery duchowej – uczestnictwa w praktykach religijnych, a tu taki piękny okres w kalendarzu liturgicznym, Adwent z Roratami. Pewnie wielu z nas nie będzie mogło w nich uczestniczyć, z zapalonymi tradycyjnie świecami roratnymi. Zapalajmy je, chociaż w naszych domach z pokornym wezwaniem „światło Chrystusa”, prosząc Pana, by przeprowadził ludzkość przez ciemną krainę pandemii tej wirusowej, jak i tej duchowej, odrzucającej Boga i Jego prawa z życia „samowystarczalnego” człowieka.

Jan Wontorski

PIĘKNE MYŚLI:

>Skarbnica myśli Ks. Prymasa
Stefana Wyszyńskiego<

>Wiara bywa doświadczana
milczeniem Boga.<

>Nasza godność narodowa wymaga, byśmy oparli się tej zarozumiałości, z jaką lekceważone jest wszystko, ci polskie, na rzecz tak obcego nam importu.<

>Jesteśmy mocni w wierze, ale słabi w czynie.<

>Nie ma prywatnej moralności; wszystko cokolwiek człowiek uczyni, choćby najbardziej skrycie, rzutuje na duchowe oblicze całego narodu.< J.W.

ZACZERPNIĘTE Z PISMA ŚWIĘTEGO

Pragnę słuchać tego, co mówi Pan Bóg:

oto ogłasza pokój ludowi swemu i świętym swoim, tym, którzy, do Niego powracają z ufnością.

Zaiste, bliskie jest jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją, niech chwała <Jego> zamieszka w naszej ziemi. (Ps 85(84), 9-10)

MARANA THA – przyjdź Panie Jezu i zapal w nas ogień Twojej miłości, by chwała twoja zamieszkała w naszej ziemi.

J.W.

Co Bóg złączył...

**Jubileusz małżeński
obchodzą:**

Danuta i Zygmunt Ruk
55-lecie

Sakr. Małżeństwa
25.12.2020 g. 12³⁰

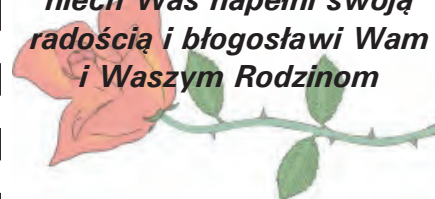
Małgorzata i Jacek Kozaka
45-lecie

Sakr. Małżeństwa
27.12.2020 g. 11⁰⁰

Mirosława i Zbigniew Ryłko
60-lecie

Sakr. Małżeństwa
27.12.2020 g. 12³⁰

**Bóg Ojciec Wszechmogący
niech Was napełni swoją
radością i błogosławi Wam
i Waszym Rodzinom**

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

1	Nastazja Kwapisiewicz
2	Jerzy Hawryluk

Odeszli do Pana

1	† Benedykta Kreft, lat 99
2	† Wacław Kojta, lat 99
3	† Zygmunt Kisielewski, lat 85
4	† Helena Jakóbkiewicz, lat 71
5	† Barbara Miśkowicz, lat 69
6	† Sabina Ambroziak, lat 90, członkini 10 Róży ŻR
7	† Małgorzata Jolanta Walerowicz, lat 63
8	† Marcin Plizga, lat 84
9	† Maria Wnuk, lat 99, członkini 16 Róży ŻR
10	† Urszula Halina Łukasik, lat 89
11	† Marianna Kosiarz, lat 88
12	† Rajmund Szulc, lat 60
13	† Apolonia Gadzińska, lat 85
14	† Jerzy Tołłoczko, lat 85

**Dobry Jezu a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie**